

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Mgr. Lenka Oulíková**, soudkyně Krajského soudu v Praze, nám. Kinských 5, Praha 5, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2023, č. j. 3 A 22/2023-7,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze v záhlaví uvedeném usnesením podle § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002, soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), odmítl žalobu žalobce na ochranu před „nezákonným zásahem žalovaného“, kterou žalobce napadá neurčený postup soudce, jenž měl v rámci své rozhodovací činnosti zasáhnout do jeho osobnostních práv a způsobit mu újmu na zdraví, jejíž náhrady se žalobce rovněž domáhá.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřijatelná. Úkony soudců v soudním řízení (jako blíže nspecifikovaný „zásah“ soudce, který stěžovatel napadl „žalobou“ ve správním soudnictví) nemohou být jednáním správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být přezkoumávány ve správním soudnictví. Nadto je zjevné, že podání stěžovatele má povahu zneužití práva na přístup k soudu, kdy hromadně podávanými prefabrikovanými „žalobami“ s identickým obsahem, které neobsahují žádné konkrétní okolnosti týkající se stěžovatele, „vyrobí“ stovky soudních řízení, která pak dále zmnožuje podáváním opravných prostředků. Stěžovateli tak zjevně jde pouze o samoučelné zvýšení zatížení soudů a obtěžování „žalovaných“ soudců. Takové jednání stěžovatele nemůže požívat žádné právní ochrany.

[4] Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je na místě kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Nejvyšší správní soud proto již nerozhodoval o žádostech stěžovatele o osvobození od soudních poplatků

a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, neboť by to bylo ve shora popsané situaci zcela nadbytečné.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 29. června 2023

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu